

Setkání

BISKUPSTVÍ ČESKOBUDĚJOVICKÉ

únor 2026 / ročník XXXVI

Máme nového
arcibiskupa

Setkání
řeholníků

Rekordní
Tříkrálová sbírka

Pražská arcidiecéze má nového arcibiskupa

Papež Lev XIV. jmenoval novým pražským arcibiskupem a metropolitou české církevní provincie Mons. ThLic. Ing. Stanislava Příbyla, Th.D., Ph.D., CSsR.

V pondělí 2. února 2026 v pravé poledne zveřejnil tuto informaci Svatý stolec a ve stejnou dobu o tom v kapli pražského arcibiskupského paláce informoval apoštolský nuncius v České republice Jude Thaddeus Okolo.

Mons. Stanislav Příbyl, dosavadní 21. litoměřický biskup, převezme vedení pražské arcidiecéze od jejího současného arcibiskupa Jana Graubnera jako 38. arcibiskup pražský a 26. primas český. Mons. Stanislav Příbyl se ujme úřadu v sobotu 25. dubna 2026 v 11 hodin při slavnosti intronizace. Do té doby zůstává administrátorem (správcem) své původní, tedy litoměřické diecéze.

„Pax vobis – Pokoj vám“

Pro službu českého metropolitě a pražského arcibiskupa si Stanislav Příbyl ponechá své původní biskupské heslo „Pax vobis – Pokoj vám“.

„Je to pokoj v tom nejširším slova smyslu, jako Boží dar, který máme za úkol já i všichni lidé dobré vůle nést do společnosti, která často žije v napětí, nejistotě a únavě. Chci být i v pražské arcidiecézi pastýřem, který ve znamení tohoto pokoje naslouchá, povzbuzuje a propoju-

je,“ uvedl Mons. Příbyl po oznámení svého jmenování.

Nově jmenovaný arcibiskup zdůraznil, že si ve své nové roli klade za cíl i nadále „*utvářet církev jako domov pro všechny věřící, který je ale otevřený všem lidem dobré vůle, především těm, kteří stojí v jakémkoli smyslu slova na okraji společnosti.*“ Svůj nový úkol přijal od papeže Lva XIV. „*s chvěním a vědomím tíhy zodpovědnosti, přesto však v důvěře v Boha a s radostí.*“

Pastorační a organizační zkušenost

Mons. Příbyl působil jako duchovní správce v Příbrami na Svaté Hoře, v letech 2002–2008 byl provinciálem redemptoristů a zároveň prezidentem Arcidiecézní charity Praha. V roce 2009 jej tehdejší litoměřický biskup Jan Baxant jmenoval svým generálním vikářem. Od roku 2016 zastával funkci generálního sekretáře České biskupské konference, kde se podílel na koordinaci celocírkevních projektů, komunikaci s veřejností a mezinárodních vztazích. Dne 23. prosince 2023 jej papež František jmenoval 21. litoměřickým biskupem. Biskupské svěcení přijal 2. března 2024.

Text: Arcibiskupství pražské

Obsah

Pražská arcidiecéze má nového arcibiskupa	2
Editorial	3
Zemřel emeritní linecký biskup Maximilian Aichern OSB	4
Rok svatého Františka v českobudějovické diecézi	5
Jednání Sekce pro mládež ČBK na Ktiši	6
Oslava Dne zasvěcených osob v českobudějovické diecézi	7
Jan Nepomuk Neumann na cestě do USA v roce 1836 – začátek příběhu mladého misionáře	8
Pozvánka na Postní duchovní obnovu nejen pro seniory	9
Slovo života pro děti	10
Rekord Tříkrálové sbírky v českobudějovické diecézi	12
Vstupujeme do posvátné doby postní	14
Personalie	14
Charitu Prachatice-Vimperk navštívil českobudějovický biskup	15
Farnost Borovany podporuje školu Nasonjo v africkém Malawi	16
Radost a vděčnost nad obnovenou krásou Božího domu v Bubovicích	18
Den otevřených dveří Teologické fakulty JU přilákal desítky zájemců o studium	19
Žádný opilec, zato spousta dětí	19
Letní tábory se Salesiánským střediskem mládeže v Českých Budějovicích	20

V neděli 8. února byl ve farnosti Rudolfov slavnostně předán zakládací dekret Farní charity Rudolfov.

Tímto krokem se místní farnost oficiálně zapojuje do organizované charitní služby a posiluje pomoc lidem v nouzi ve svém okolí. Vedoucí Farní charity Rudolfov p. Habrda při této příležitosti odkázal na apoštolskou exhortaci papeže Lva XIV. Dilexi te: „Dokument připomíná, že vztah mezi vírou a chudými je neoddělitelný a že odpovědnost za pomoc nelze přendávat jen na státní instituce. Pokud bychom zůstali lhostejní k utrpení druhých, hrozí nám duchovní vyprázdnění. Farní charita chce být konkrétní odpovědí na tuto výzvu,“ uvedl. Nově vzniklá Farní charita Rudolfov chce postupně rozvíjet přímou pomoc potřebným a zapojovat místní dobrovolníky.

Editorial

Vážení čtenáři,

s radostí vás vítám u únorového vydání našeho diecézního časopisu Setkání. Únor je v životě Diecézní charity každoročně obdobím, kdy se vděčně ohlížíme za právě skončenou Tříkrálovou sbírkou a zároveň se připravujeme na příchod postní doby a s ní i Postní almužny. Obě tyto aktivity mají jedno společné: ukazují sílu lidské solidarity, která je schopná měnit svět kolem nás.

Tříkrálová sbírka je jedinečný okamžik, kdy se celá společnost semkne a společně projeví svou štedrnost. Když vidíme stovky dobrovolníků v našich obcích a městech — dětí, dospělých i seniorů — jak se vydávají koledovat s přáním pokoje, uvědomíme si, že dobro má v našem národě hluboké kořeny. Díky jejich službě a vaší štedrnosti můžeme pomáhat lidem v nouzi po celý rok. Za tuto podporu bych chtěl vyjádřit své upřímné poděkování.

Ve druhé polovině února vstoupíme do postní doby, která nás vede k zastavení, ztišení a zamyšlení nad vlastním životem. Postní almužna nám nabízí možnost, jak dát našemu odříkání konkrétní podobu. To, čeho se vědomě zřekneme, můžeme proměnit v pomoc těm, kdo se ocitli na okraji. Malé částky, vložené s láskou do postní kasičky, se nakonec spojují v jednu velkou řeku dobra. Obě tyto iniciativy — Tříkrálová sbírka i Postní almužna — stojí na jednoduchém přesvědčení, že víra se neměří slovy, ale skutky. A právě skrze ně se stáváme viditelným znamením naděje pro druhé.

Děkuji všem, kteří se ve své každodennosti – v charitních službách, ve farnostech i ve svých komunitách – nechávají vést touhou konat dobro. Vážím si každého úsilí, které věnujete prospěchu druhých, posilování společného života a budování prostředí, kde může růst naděje a vzájemná blízkost. Právě díky vám je naše diecéze místem, kde se víra může stávat konkrétním skutkem.

Přeji vám pokojné dny předcházející Velikonocům a mnoho sil do všeho, co nás v tomto období čeká.

*R. D. JCLic. Mag. theol. Stanislav Brožka,
prezident Diecézní charity České Budějovice, administrátor farnosti Dobrá Voda u Českých Budějovic
a administrátor farnosti sv. Cyrila a Metoděje v Suchém Vrbném*

Měsíčník AKTUALITY – SETKÁNÍ

Vydává Biskupství českobudějovické

Kontakt: Biskupská 4, 370 01 České Budějovice,
e-mail: setkani@bcb.cz

Redakční rada: JUDr. Jan Kotous – předseda,
P. Dr. Zdeněk Mareš Th.D., Ing. Stanislava Vitoňová

Šéfredaktor: Ing. Petr Samec, Dr.

Grafika a sazba: Zuzana Prokopová

Tisk: Tiskárna INPRESS a. s., České Budějovice

Evidenční číslo MK ČR E 6603

ISSN 1212-8074

**Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení rukopisů
a nezodpovídá za obsah inzerce.**

Uzávěrka příštího čísla je 6. 3. 2026

Vážení odběratelé, náklady na výrobu jednoho čísla činí 30 Kč. Přispět na ně můžete formou daru pro diecézi na účet Biskupství českobudějovického u UniCredit Bank, a.s., č. ú: 1387924949/2700, variabilní symbol: 11. Účtárna biskupství na vyžádání vystaví doklad o daru pro daňové účely.

Foto na titulní straně: V letošní Tříkrálové sbírce darovali lidé v naší diecézi rekordní sumu 14 633 265 Kč. Podrobný článek najdete na straně 12.
Foto: archiv Charity Prachatice-Vimperk.

Zemřel emeritní linecký biskup Maximilian Aichern OSB

V sobotu 31. ledna 2026 zemřel ve věku 94 let Maximilian Aichern OSB, emeritní biskup diecéze Linec a přítel českobudějovické diecéze. Po roce 1989 podporoval obnovu církevního života v jižních Čechách a česko-rakouské porozumění. Vzpomínáme s vděčností a modlitbou.

PŘEKLAD PARTE

Sloužit v lásce (Gal 5,13b)

S lítostí a vděčností a ve víře ve vzkříšení oznamujeme, že Dr. h.c. Maximilian Aichern OSB, emeritní biskup diecéze Linec (1982–2005), odešel 31. ledna 2026 ve věku 94 let posílen svátostmi církve domů k Pánu Bohu.

Maximilian Aichern se narodil v roce 1932 ve Vídni a v roce 1954 vstoupil do benediktinského kláštera sv. Lamberta. Studoval na univerzitě v Salcburku a na Papežské univerzitě sv. Anselma v Římě. V roce 1959 byl v opatství Subiaco u Říma vysvěcen na kněze. V roce 1964 ho konvent zvolil za koadjutora opata kláštera sv. Lamberta. V roce 1977 se po smrti svého předchůdce stal opatem kláštera sv. Lamberta a o rok později také opatem rakouské benediktinské kongregace. Dne 15. prosince 1981 jej papež Jan Pavel II. jmenoval dvanáctým biskupem diecéze Linec.

Od samého počátku si biskup Maximilian svou otevřenou a srdečnou povahou získal sympatie obyvatel Horního Rakouska. Jeho charakteristickými rysy byly schopnost dialogu a lidskost, byl považován za stavitele mostů, autoritu v sociálních záležitostech a stavitele nových cest. Jako sociální biskup byl hnací silou iniciativ, které přesahovaly hranice (Horního) Rakouska. Povzbuzoval laiky – ženy, aby se aktivně zapojovaly do církevního života. Až do vysokého věku udržoval intenzivní kontakty s partnerskými diecézemi a mnoho let zastupoval rakouské biskupy v italské biskupské konferenci. Svému biskupskému mottu „*Sloužit v lásce*“ zůstal věrný i po svém odchodu do důchodu v roce 2005. „*Nenechme si nikdy vzít radost z lidství a křesťanství,*“ opakoval stále znovu. Tato radost, kterou vyzařoval až do konce, a jeho víra a důvěra jsou pro nás odkazem a výzvou.

Ve čtvrtek 5. února 2026 bude v katedrále v Linci od 19:00 do 20:00 hodin ve věžní kapli možnost osobního rozloučení s biskupem Maximilianem Aichernem. V pátek 6. února 2026 v 7:45 hodin se členové katedrální kapituly pomodlí ve věžní kapli ranní chvály. Mezi 7:45 a 18:00 hodin bude opět možnost osobního rozloučení. Po večerní mši svaté v 19:00 hod. nastane bdění u zesnulého. V sobotu 7. února 2026 bude mezi 8:00 a 12:00 hodin opět možnost osobního rozloučení. Ve 12:00 hodin bude biskup Manfred Scheuer celebrovat slavnostní requiem za emeritního biskupa Maximiliana Aichnera OSB. Poté bude rakev s ostatky zesnulého převezena do jeho domovského kláštera sv. Lamberta.

V neděli 8. února 2026 v 11:30 hodin přijmou biskupa Maximiliana Aicherna v klášteře sv. Lamberta opat a spolubratři a doprovodí ho do klášterního kostela. Tam se s ním bude

Jeho Excellence nejdůstojnější pán Maximilian Aichern OSB, emeritní biskup diecéze Linec a přítel českobudějovické diecéze (foto z 10. 12. 2021).

Návštěva na lineckém biskupství 21. prosince 2015 u příležitosti vyzvednutí betlémského světa. Zleva: emeritní linecký biskup Maximilian Aichern, českobudějovický biskup Vlastimil Kročil, linecký biskup Ludwig Schwarz, děkan Zdeněk Mareš a biskupský sekretář David Mikluš. © Diözese Linz

možné rozloučit do 19:00 hodin a v pondělí od 8:00 do 14:00 hodin. V neděli večer v 18:00 hodin proběhne u rakve biskupa modlitba nešpor. V pondělí 9. února 2026 bude ve 14:00 hodin v klášterním kostele slavena zádušní mše svatá. Poté bude biskup Maximilian pohřben v opatské hrobce klášterního kostela.

Diözese Linz

**Rok sv. Františka
v českobudějovické diecézi**

Rok svatého Františka v českobudějovické diecézi

Slovo českobudějovického biskupa Mons. Vlastimila Kročila k jubilejnímu Roku svatého Františka.

Letos v lednu papež Lev XIV. vyhlásil jubilejní Rok sv. Františka a staví nám tak před oči světce z Assisi. A také v naší českobudějovické diecézi se chceme k papežově výzvě přidat a spojit se svatým Františkem naše vykročení do postní doby: do doby, která nás vede k vnitřní konverzi. Proč toto propojení? Protože na životě onoho Chudého z Assisi vidíme, že je člověkem obrácení.

Můžeme se nejdříve zadívat na sv. Františka v momentu, kdy se dostává do vězení v Perugii po prohraném boji s tímto městským rivalem, a zde výrazně přeskládává svoje životní hodnoty. Víme, že v další své etapě má František touhu stát se rytířem. Přichází však silná pochybnost, jestli to tak skutečně má být, a František dělá další krok důvěry. A pak prožije své první setkání s malomocným, s člověkem na okraji tehdejší společnosti. Dokáže ho políbit a potom i vyhledá další malomocné. Zjišťuje, že se v chudém a nemocném potkává s Kristem. A když je takto připravený, nastává další zlomový okamžik v jeho životě: přichází do rozpadlého a opuštěného kostela sv. Damiána a modlí se v něm před křížem. A Kristus jej oslovuje: „Františku, jdi a obnov můj dům, který jak vidíš, se rozpadá.“ Časem mu dojde, že to je úkol, který se netýká kostelíka, ale celé církve. V tu chvíli František ze svého obráceného nitra volá: „Nejvyšší, slavný Bože, osviť temnoty mého srdce a dej mi, Pane, pravou víru, pevnou naději a dokonalou lásku, moudrost a poznání, abych splnil tvůj svatý a pravý příkaz.“ Od tohoto okamžiku byla jeho duše zraněna a spolutrpěla s Ukřižovaným, což se později vyjeví na hoře La Verna, kde přijme stigmata.

Po Božím dotyku u Sv. Damiána vidíme Františka, jak je překvapený tím, že mu Pán posílá první bratry. A v této nejistotě znovu prosí o světlo, otevírá Písmo a hledá v něm, jaký mají zvolit způsob života. František je tak člověkem radostného evangelijního obrácení. Takových momentů v jeho životě bychom našli víc. Jaké je jeho nastavení srdce? V závěru své životní pouti i nás vyzývá: „Bratři, konečně začněme. Dosud jsme nic neudělali!“ Byl si vědom, že musíme být lidmi stálého obrácení. Rád bych Vás všechny jako Váš biskup chtěl pozvat do tohoto silného Františkova příběhu, který nám může pomoci k naší vnitřní konverzi, abychom se mimo jiné také stali těmi, kdo šíří Boží pokoj, což s naším obrácením souvisí. Apoštolská penitenciárie uděluje pro Rok sv. Františka mimořádné odpustky, které lze přivlastnit i duším v očistci. Vedle obvyklých podmínek (svátost smíření, svaté přijímání, modlitba na úmysl papeže a srdce bez náklonnosti ke hříchu) je třeba navštívit místo spojené se svatým Františkem a zde se – zúčastnit jubilejních obřadů
– nebo tu strávit přiměřenou dobu v rozjímání, poprosit, aby se v srdcích zrodila křesťanská láska k bližním a upřímné

O. biskup Vlastimil Kročil ve své diecézi zvolil pro jubilejní rok následující místa, kde je možné získat mimořádné odpustky:

1. kostel sv. Felixe v Sušici
2. kostel Nanebevzetí Panny Marie v Kájově
3. kostel Jména Panny Marie na Lomci
4. kostel sv. Filipa a Jakuba v Předbořicích
5. kaple sv. Františka ve Veselí nad Lužnicí
6. kostel sv. Kateřiny v Jindřichově Hradci
7. kostel Nanebevzetí Panny Marie v Bechyni
8. kostel Božího Těla v Českém Krumlově
9. kostel Nanebevzetí Panny Marie v Horažďovicích
10. kostel sv. Vojtěcha v Českých Budějovicích

Rok svatého Františka vyhlásil papež Lev XIV.
10. ledna 2026 a potrvá do 10. ledna 2027.

Srdčně zve Biskupství českobudějovické
i bratři a sestry františkánské rodiny

www.frantisek800.cz

předsevzetí ke svornosti a míru mezi národy, a rozjímání zakončit modlitbou Otče náš, Vyznáním víry a zvyváním Panny Marie, sv. Františka z Assisi, sv. Kláry a všech svatých františkánské rodiny. Proto jsem k této příležitosti vybral kapli a kostely, které nás zvou k modlitbě i k našemu vnitřnímu obrácení, a kde je možné tyto jubilejní odpustky získat. Jde o místa, která jsou spojena s úctou ke sv. Františkovi, s františkánskou komunitou nebo je zde nějaká historická vazba na františkánský řád. Jedná se o tyto „duchovní oázy“:

1. kapucínský kostel sv. Felixe v Sušici
2. kostel Nanebevzetí Panny Marie v Kájově
3. kostel Jména Panny Marie na Lomci
4. kostel sv. Filipa a Jakuba v Předbořicích
5. kaple sv. Františka ve Veselí nad Lužnicí
6. kostel sv. Kateřiny v Jindřichově Hradci
7. kostel Nanebevzetí Panny Marie v Bechyni
8. kostel Božího Těla v Českém Krumlově
9. kostel Nanebevzetí Panny Marie v Horažďovicích
10. kostel sv. Vojtěcha v Českých Budějovicích.

Během jubilejního roku bude na těchto místech sloužena minimálně jedna slavnostní liturgie za mé účasti či za účasti mého zástupce. Už teď Vás k tomuto společnému slavení zvu. Podrobnější informace a vysvětlení podmínek k získání odpustků najdete na speciálně zřízených webových stránkách <https://frantisek800.cz>, zde rovněž naleznete plné znění zmíněného dekretu Apoštolské penitenciárie, ale také různé aktuality a informace spojené s františkánským jubileem, které potrvá až do 10. ledna 2027.

Přeji Vám, milí diecézané, radostné vykročení do postní doby, do času vnitřní radostné konverze. Kéž se za nás za všechny sv. František přimlouvá. Rád Vám všem žehnám.

Váš biskup Vlastimil

Jednání Sekce pro mládež ČBK na Ktiši

Přípravy na Celostátní setkání mládeže 2026 v Ostravě vrcholí.

Ve dnech 3. a 4. února 2026 se v Diecézním centru života mládeže (DCŽM) na Ktiši sešla Sekce pro mládež ČBK. Hlavním bodem programu byly přípravy na blížící se Celostátní setkání mládeže (CSM) v Ostravě. Pracovní nasazení bylo proloženo i duchovním načerpáním na poutním místě v Kájově a v katedrále v Českých Budějovicích, kde k přítomným promluvil otec biskup Vlastimil Kročil.

Setkání v šumavské Ktiši se neslo v duchu finalizace klíčových kroků pro CSM Ostrava. Zástupci diecézních center mládeže a přípravných týmů ladili detaily, které jsou pro úspěch tak velké akce nezbytné. Řešila se časová osa příprav, logistika registrací, které se brzy spustí naplno, a také PR strategie. Účastníci měli možnost seznámit se s novým webem setkání (www.celostatnisetkanimladeze.cz; <https://celostatnisetkanimladeze.cz>), který je aktuálně v testovací fázi. Mohli si také prohlédnout vizuály, samolepky a připravovaný promo předmět. Velký prostor dostala diskuse o liturgii, režii a hudebním doprovodu, které budou tvořit srdce programu v Ostravě.

Kájov a povzbuzení od otce biskupa Pavla

Pracovní bloky byly v úterý (3. února) přerušeny cestou na významné mariánské poutní místo Kájov. Mši svatou tam celebroidal otec biskup Pavel Posád. V kázání přítomné oslovil otec Jiří Klos, ředitel DCM Ostrava. Ten propojil téma evangelia s aktuální službou pro mladé lidi. Po mši následovala prohlídka kostela a areálu – za to patří velký dík místním sestřím.

Varování i naděje:

Biskup Vlastimil o evangelizaci na sítích

Středeční program (4. února) zahájila cesta do Českých Budějovic. V katedrále sv. Mikuláše sloužil mši svatou českobudějovický biskup Vlastimil Kročil. Ve své homilii se hluboce zamyslel nad evangelizací v dnešní digitální době a nad tenkou hranicí mezi službou Bohu a službou vlastnímu egu.

Otec biskup připomněl, že svět mladých je dnes neoddělitelně spjat se sociálními sítěmi. Uvedl příklad blahoslaveného Carla Acutise, jehož relikvie právě putují diecézí: „*Tento mladý Ital dokázal naplno prožívat svou dobu, dobu internetu... stal se prvním interpretem evangelizace zprostředkované novými informačními technologiemi. Mladý Carlo používal svůj počítač k šíření dobra, k pomoci druhým a k přinášení světla do života mladých lidí. Nesl jednoduché poselství: že v Ježíši Kristu, přítomném v eucharistii, se také odráží síla a krása mládí.*“

Zároveň však biskup Vlastimil varoval před odvrácenou stranou virtuálního světa, který často nabízí ideály protichůdné evangelium – oslavu těla, peněz a slávy. Jako memento zmínil aktuální smutný příběh z Itálie o donu Albertu Ravagnaním. Tento mladý kněz a influencer získal během pandemie statisíce sledujících na sociálních sítích, ale postupem času se jeho obsah posunul od hlásání Boha k podpoře doplňků stravy a fitness, až nakonec oznámil opuštění kněžské služby.

„*Vzpomeňme si na to, co říkal svatý Jan Křtitel: On musí růst, já však se menšit. Svatý Carlo Acutis říkal něco podobného: Ne já, ale Bůh,*“ zdůraznil biskup Kročil a vyzval všechny přítomné, kteří pracují s mládeží: „*I my bychom měli v naší evangelizační práci Ježíše prosit: ‚Ať já se menším a ty rosteš. To znamená, že není důležité, abych se stal slavným, známým a měl tisíce sledujících, ale aby ti, které potkávám, poznali Tebe, Pane!‘*“

V závěru homilie otec biskup nabídl recept, jak si uchovat čistý úmysl: „*Čtením a častým rozjímáním nad Božím slovem, věností nedělní mši svaté, častou zpovědí, modlitbou sv. růžence... Poslouchejme hlas našeho Mistra, kterým je Ježíš, a ne hlasy mnoha mistrů tohoto světa, kteří nám nabízejí materiální a povrchní pohled na život.*“

Po mši svaté, prohlídce katedrály a prostor biskupství zakončila Sekce pro mládež ČBK své zasedání společným obědem, na který všechny pozval otec biskup Vlastimil. Děkujeme za jeho pohostinnost i za otcovská slova, která si odvážíme zpět do našich diecézí a do finálních příprav CSM.

P. Rafael Kaca

Oslava Dne zasvěcených osob v českobudějovické diecézi

Pozvání českobudějovického biskupa Mons. Vlastimila Kročila k setkání u příležitosti svátku Uvedení Páně do chrámu letos v pondělí 2. února přijalo více než padesát řeholníků, řeholnic, členů sekulárních institutů a zasvěcených panen.

Shromáždili se v katedrále svatého Mikuláše v Českých Budějovicích a zapálenými svíčkami v úvodu mše svaté vyjádřili svou víru v Krista, kterého svým životem následují a Jehož světlo nesou všude tam, kde dosud vládne temnota.

Opat premonstrátského kláštera Nová Říše Marian Rudolf Kosík O. Praem. se ve své homilii obrátil k přítomným zasvěceným osobám a vyprávěl jim příběh o žebrákovi, který každodenně obcházel vesnici a prosil o něco k jídlu. Jednoho dne nic nedostal a pomalu se smiřoval s tím, že bude o hladu. Až v poslední chaloupce mu nasypali dvě hrsti rýže. Cestou domů se k němu s nebe snesl zlatý kočár. Seděl v něm Pán Bůh a poprosil žebráka o nějaký dar. Ten se s Ním rozdělil o vyzebranou rýži, dal mu jednu hrstku. Když přišel domů, aby si rýži uvařil, zjistil, že jsou v ní zrníčka zlata. Byla jich přesně hrst – tolik, kolik rýže věnoval žebrák Pánu Bohu. Pomyslel si: Že jsem Mu nedal víc! Měl jsem Mu dát úplně všechno!

„Moji milí, i nám dává Pán Bůh mnoho,“ uzavírá opat Kosík příběh, který slyšel na exerciciích františkána Benedikta Holoty. „On sám si nás vyhlédl, abychom Mu dali všechno. Všechno, co jsme, co máme. Abychom své schopnosti dali zcela do služby Bohu a těm, ke kterým nás pošle, nebo kteří přijdou za námi. Abychom na sebe zapomněli a víc mysleli na Boha. Víc a víc se Ho snažili milovat. A samozřejmě počítali v následování Krista Pána i s oběťmi, které po nás bude žádat.“ Vyzývá přítomné, aby si povzdechli, že vždycky nedávali Pánu Bohu všechno, co mohli, a rozhodli se to napravit, dokud je čas. „Dejme Pánu Bohu všechno, co máme, čím jsme, a můžeme si být jisti, že nás jednou mnohonásobně odmění, jako odměnil hrstku rýže hrstí zlata. Amen.“

Opat kláštera Nová Říše Marian Rudolf Kosík O. Praem. promlouval k zasvěceným osobám po skončení mše svaté ještě necelou hodinu v sále biskupství českobudějovického. Jeho dlouholetá pastýřská zkušenost dodala jeho slovům patřičnou váhu a schopnost dotýkat se srdcí přítomných. Následný slavnostní oběd v refektáři biskupství se stal chutným a radostným zakončením oslavy Dne zasvěceného života.

Vyprošujeme zasvěceným osobám naší diecéze hojnost Božího požehnání a posilu v jejich výhradním následování Krista. Vyjádřeme jim modlitbami vděčnost za duchovní i tělesná dobra, kterých se nám skrze ně dostává. *Deo gratias!*

Stanislava Vitoňová

Na začátku obřadu přítomní zažehli svíce.

Diecézní biskup posvětil zapálené svíce.

Opat kláštera Nová Říše Marian Rudolf Kosík O. Praem.

Jan Nepomuk Neumann na cestě do USA v roce 1836 – začátek příběhu mladého misionáře

Jan Nepomuk Neumann (1811–1860), prachatický rodák, misionář a filadelfský biskup, byl svatořečený papežem Pavlem VI. roku 1977, takže již v příštím roce naši diecézi čeká krásné výročí této celocírkevní události. V tomto roce si však připomínáme 190 let od jeho odchodu na misie do USA. Janova cesta začala v únoru 1836 a byla plná nečekaných zvratů.

Janovo rozhodnutí stát se misionářem je známo již od doby, kdy studoval druhým rokem teologii v Českých Budějovicích. Velkou oporou při realizaci tohoto záměru mu byla nejen hrstka přátel, spolužáků z jeho ročníku, z nichž někteří plánovali odjet na misie s ním (ač to nakonec neučinili), ale především mladý kněz sloužící při katedrálním chrámu sv. Mikuláše, Hermann Dichtl. Tento duchovní seznámil Jana s činností vídeňské Leopoldiny nadace, která podporovala misionáře odcházející z tehdejšího rakouského císařství do USA a pravidelně informovala o jejich aktivitách. Jan tím byl nesmírně osloven.

Jeho plán byl následující: s dovolením svého biskupa dostudovat teologii na univerzitě v Praze, kde se chtěl naučit především cizí jazyky, a po vysvěcení na kněze odejít do USA šířit víru mezi indiány. Jenže tento záměr se nakonec naplnil trochu jinak, než očekával.

Na začátku února 1836 bychom zastihli Jana v jeho rodném domě v Prachaticích. Uplynulo více než půl roku od chvíle, dokončil svá čtyřletá teologická studia, ale stále ještě čekal na kněžské svěcení, stejně jako jeho dalších pětadvacet spolužáků, absolventů teologie ve školním roce 1834/1835. Důvodem byl nadbytek kněží v českobudějovické diecézi (bylo jich v té době více než tisíc) a z něho vyplývající rozhodnutí biskupa Růžičky, že nevysvěti žádného nového kněze, pokud pro něj nebude konkrétní „místo“, které by mu poskytlo hmotné zabezpečení.

V tomto dlouhém čekání na pokyny z biskupství zastihl Jana dopis od Hermanna Dichtla, že obdržel zprávu ze zámoří, že filadelfský biskup-koadjutor Francis Kenrick do filadelfské diecéze nejenže přijímá německy mluvící kněze, ale dokonce i pouhé absolventy teologie ještě bez kněžského svěcení. Dále ho informoval o příslibu peněz na cestu, které měl takový nový misionář obdržet od podporovatelů misí ve Štrasburku. Pro Jana byly tyto přísliby dostatečné na to, aby se rozhodl k činu: 8. února 1836 opustil domov v Prachaticích, aniž by se rozloučil s rodinou. Rodičům pak o několik dní později napsal z Českých Budějovic:

„Nejdražší rodiče.

Svým náhlým a nečekaným odchodem jsem měl skutečně v úmyslu pouze zmírnit bolest z odloučení, které jsem chtěl předejít nejen kvůli vám, ale také kvůli sobě. Přesvědčen, že vaše rodičovské požehnání mě bude provázet všude za všech okolností, zdržel jsem se jeho otevřeného vyžádání a jsem si stejně jistý, že přijmete díky, které vám všem dlužím za tolik nekonečných dobrodiní, a které vám tímto písemně z celého srdce vzdávám, stejně jako kdybych je vyjádřil slovy.

Obraz sv. Jana N. Neumanna v kostele sv. Františka Xaverského, Gettysburg, Pensylvánie, USA.

Jsem pevně přesvědčen, že dílo, které mám na mysli a které – buďte-li to Boží vůle – také dokončím s Jeho milostí, bude prospěšné i pro vaši spásu. Jako moji drazí rodiče jste měli právo ode mě očekávat možnou odplatu a útěchu, a Bůh ví, že bych to jistě měl učinit – ale nezměnitelné rozhodnutí, které jsem přivedl tak blízko uskutečnění během tří let navzdory tolika překážkám, snadnost, s jakou jsem získal potřebné znalosti pro svůj budoucí stav, potvrdily mé přesvědčení, že to bylo Boží volání, které mě vyzvalo obětovat se pro spásu nevědomých, jakkoli to pro mě bylo těžké.

To, stejně jako přesvědčení, že to není jen pro mou spásu, ale i pro vaši, mě přimělo rozhodnout se neztratit z dohledu stanovený cíl, pokud to bude možné. Snášejte tedy, moji nejdražší, s trpělivostí a odevzdaností to, co na nás Bůh vložil: čím větší je náš zármutek zde na zemi, tím větší bude naše štěstí v budoucím životě; Bůh by si tuto oběť nevyžádal, kdyby ji neshledal pro nás prospěšnou a nebyl ochoten nám dát milost potřebnou k této oběti. Staň se Jeho vůle!“

Sousoší se sv. Janem N. Neumannem v The National Shrine of St. John Neumann, Filadelfie, Pensylvánie, USA.

V Českých Budějovicích navštívil biskupa Růžičku a požádal jej o propuštění z diecéze, což se dělo formálním dokumentem. Ten mu ho však odmítl vydat jen na základě pouhého příslibu „z druhé ruky“, že Jan bude přijat do diecéze jiné. Události dalších týdnů mu měly dát za pravdu. Janovi dal na cestu své požehnání, dostal také písemná potvrzení o ukončení studií, dobrých mravech a zbožnosti. Ale nic více.

Neumann nakonec opustil České Budějovice 15. února 1836. Sice bez kněžského svěcení a oficiálního propuštění z rodné diecéze, ale s oprávněnou nadějí v budoucnost. Je třeba říci, že opustit českobudějovickou diecézi bez oficiálního propuštění biskupem bylo riskantní: mohl vzbudit podezření církevních představitelů, které by cestou potkal. V neposlední řadě Neumann odcházel jen s pár zavazadly a malou sumou peněz. Musel se tedy spoléhat na štědrost druhých na cestě – především doufat, že najde bezplatné ubytování v kněžských seminářích. Samotnou cestu měl Neumann poměrně dobře naplánovanou: přes Linec, Mnichov, Augsburg, Ulm, Stuttgart, Karlsruhe, Štrasburk, Nancy a Paříž do přístavu Le Havre, odkud měl vyplout do Nového světa.

Přibližně 1 500 km bylo možné urazit dostavíčkem asi za dva týdny. Nakonec se však dva týdny změnilo ve dva měsíce. Na cestě se totiž nejprve dozvěděl, že biskup Kenrick již nadále nikoho do filadelfské diecéze nepřijímá. Následně přišla další špatná zpráva, že také příslibené peníze, díky kterým měl pokrýt další cestovní náklady, již dostali jiní misionáři. Pokračování v cestě se tak zdálo být téměř nemožné. Přesto neztratil víru ve své poslání a přes hmotné těžkosti i prožívanou nejistotu z budoucnosti, nakonec 20. dubna 1836 odplul z Evropy.

Na americkou půdu vstoupil v New Yorku 2. června 1836. Newyorský biskup Dubois jej přivítal s otevřenou náručí, protože měl velký nedostatek německy mluvících kněží, kteří by se starali o stále sílící proud imigrantů. Skutečnost, že Jan neměl oficiální dokument o propuštění z rodné diecéze, jej tváří tvář aktuálním pastoračním potřebám vůbec netrápila. Již 25. června jej vysvětil na kněze a o den později byl Jan na cestě k niagarským vodopádům, do oblasti mezi jezery Ontario a Erie, aby zde sloužil německy mluvícím komunitám. Nutno říci, že biskup Dubois informoval biskupa Růžičku o přijetí Jana do své diecéze. Biskup Růžička pak Jana formálně z českobudějovické diecéze propustil. Také Janovi všichni spolužáci se dočkali kněžského svěcení, a to již v květnu 1836, tedy v době, kdy se jeho loď teprve blížila k břehům Nového světa.

prof. ThDr. Rudolf Svoboda, Th.D., Ph.D.,

Pozvánka na Postní duchovní obnovu nejen pro seniory

Srdečně zveme na Postní duchovní obnovu v pátek 13. března 2026 na biskupství v Českých Budějovicích s P. Tomášem Rádlem, SDB.

Obnova začne první promluvou v 9:30, ale již od 8:30 bude možnost přijmout svátost smíření. Mši svatou budeme slavit cca od 11:00 v kostele Svaté rodiny. Po ní bude oběd v jídelně Biskupského gymnázia (oběd si musíte objednat předem). Druhá promluva začne ve 13:00.

Získat více informací a přihlásit se můžete na webu Pastoračního střediska prolidi.bcb.cz nebo na tel. č. 777 232 630 (nejlépe do pondělí 9. března).

Zváni jsou všichni, kdo si chtějí v postní době dopřát chvíli ztišení, načerpat duchovní povzbuzení a společně se připravit na velikonoční události vrcholící oslavou vzkříšení našeho Pána. Ježíš slavil na Zelený čtvrtek se svými učedníky velikonoční večeři, při níž ustanovil Eucharistii, tématem obnovy proto bude mše svatá. Obnova je určena především pro seniory, vítáni jsou ale i všichni ostatní.

Přijďte prožít postní den v atmosféře pokoje, modlitby a vzájemného setkání.

Iva Hojková, vedoucí Diecézního centra pro seniory

PASTORAČNÍ STŘEDISKO BISKUPSTVÍ ČESKOBUDĚJOVICKE

Postní duchovní obnova

Nenjen pro seniory

Pátek 13. 3. 2026 | s P. Tomášem Rádlem, SDB

Program:

- 8:30 svátost smíření
- 9:30 1. promluva na biskupství
- 11:00 mše svatá v kostele Svaté rodiny
- 12:00 oběd v jídelně Biskupského gymnázia anebo z vlastních zásob
- 13:00 2. promluva

na Biskupství v Českých Budějovicích

Více informací naleznete:
Iva Hojková
777 232 630
hojkova@bcb.cz

prolidi.bcb.cz

Když začínáme stále znovu, jsme "noví"

«Hle- všechno tvořím nové!» (Zj 21,5).

(ÚNOR 2026)

Obrázky si vybarvi a přemýšlej, jak bys podle toho mohl/a žít i ty?

"Biblický verš navržený evangelickými církvemi pro probíhající rok"

V lednu jsme si připoměli, že Ježíš přišel na zem, aby nám pomohl být jednou velkou rodinou, kde se všichni mají rádi a pomáhají si. Ano, toto je Dobrá zpráva, kterou nám Ježíš přinesl!

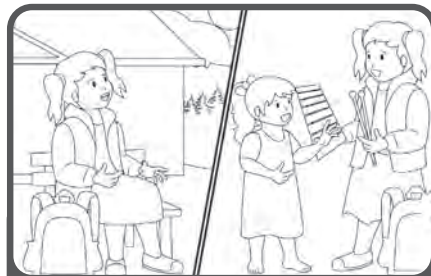
Ale Bůh nás měl rád vždycky.. Vzpomínáte si, že Bůh pro nás všechno stvořil? A byl nablízku, odpustil a obnovil smlouvu s lidmi, i když chybovali?

Bůh chce naše štěstí. Pomáhá nám začínat znovu, když chybujeme: pokaždé nás vidí "nové". Jak nám ukázal Ježíš, Jeho láska tvoří opravdu "všechno nové" a je silnější než smrt!

Jeannette a Anne jsou dvě sestřičky ze Švýcarska. Dnes po škole se Jeannette pohádala s Anne: "Jdi pryč z mého pokoje!". Anne je malá, vzala Jeannettiny hračky ... a znovu je rozbila!

Druhý den jde Jeannette do školy, ale je smutná a prosí Ježíše: "Pomoz mi se usmířit s Anne, až se vrátím!". Když se vrátí domů, vezme krásnou hračku, zavolá Anne a zeptá se jí: "Budeme si spolu hrát? Anne je šťastná!"

Je pěkné si spolu hrát! Pak si musí Jeannette udělat úkoly, ale připravila několik hraček a řekne sestřičce: "Vyber si jednu!". Anne jí s radostí obejmě! A Jeannette děkuje Ježíši, že jí pomohl začít znovu!

SLOVO ŽIVOTA UNOR 20 26

«Hle, všechno tvořím nové!»
(Zj 21,5)

Tato věta vychází z Apokalypsy, knihy Bible, která hovoří především o naději. Byla napsána v těžké době: křesťané měli strach, byli pronásledováni, cítili se osaměli. „Činit všechno nové“ znamená čekat, až se vše změní samo.

A jak se to dělá?

«Bůh chce obnovit všechno (...) Ale aby to mohl udělat, potřebuje k tomu nás. **Potřebuje lidi, kteří v sobě nechávají žít jeho Slovo, kteří jsou druhým Ježíšem ve svém prostředí.**»(1)

Začneme tedy u sebe, u našeho způsobu myšlení, u toho jak projevujeme lásku a chováme se k ostatním. **Každý projev přátelství, odpuštění a odvahy**, i v obtížných situacích, je vyjádřením naší touhy jít proti proudu, a činit svět o něco novější.

66 Jednou jsme šli slavit ke kamarádovi a na konci oslavy byla v domě totální katastrofa. Moji kamarádi byli naprosto lhostejní, pochopil jsem, že se úklidu nikdo neujme, a začal jsem uklízet sám. Jeden kamarád se mě zeptal: „Proč to děláš? Co tě k tomu vede?“

Odpověděl jsem: „**Dělám to protože jsem křesťan** a snažím se, abych o tom svědčil vždycky.“ V tu chvíli, mezi všemi kamarády, z nichž většina z nich se považuje za nevěřící, jsem v sobě cítil velký pokoj;

z hloubi srdce mi vycházela **hluboká radost**, že jsem mohl svědčit o tom, že jsem si ve svém životě zvolil **Boha lásku.**»

M. Řím, Itálie

“S pomocí síly, kterou dostáváte od Krista, **buďte lepší svět**, než jaký jste našli.”(2)

INFORMACE Z CHARIT

... pomáháme lidem v nouzi...

REKORD TŘÍKRÁLOVÉ SBÍRKY v českobudějovické diecézi

Letošní Tříkrálová sbírka byla rekordní. Suma, kterou lidé darovali, je o milion vyšší než v roce 2025 – celkem činí 14 633 265 korun.

„Chtěl bych poděkovat všem, kteří se podíleli na letošní Tříkrálové sbírce v českobudějovické diecézi – zaměstnancům charity, všem koledníkům, a především všem těm, kteří je ochotně přijali a podpořili svým darem službu lásky k bližnímu, které se charita věnuje. Díky jejich štědrosti bude možné vykonat mnoho dobrého, ať péčí o staré a nemocné, pomocí matkám s dětmi, těm, kdo se octli bez domova nebo, pomocí v nenadálých krizových situacích,“ říká zřizovatel Diecézní charity České Budějovice, diecézní biskup Mons. Vlastimil Kročil.

Celkem 2880 kasiček letos zapečetili koordinátoři Tříkrálové sbírky v českobudějovické diecézi. Ve středu 28. ledna rozpečetili a spočítali poslední z nich. Suma, kterou lidé darovali, je o milion vyšší než v roce 2025 – celkem 14 633 265 korun. Do konce ledna stále ještě dobíhaly online a bezhotovostní platby, takže celková suma bude ještě o něco vyšší.

Peníze pomohou lidem v nouzi – a to jak rodinám a jednotlivcům, kteří se perou s nemocí, bojují s hendikepem nebo jsou v tíživé finanční situaci, ale i charitním službám, které nemají peníze na modernizaci nebo provoz. Ne všechny sociální služby jsou totiž zahrnuté v regionálním nebo státním dotačním systému, nebo nejsou hrazeny v plném rozsahu.

Rekordní částku v letošním roce zaznamenala většina Charit. Hranici jednoho milionu překročily Charity v Táboře nebo na Strakonicku. V Pelhřimově překročil výnos dva miliony a v Českých Budějovicích se přiblížil 3,5 milionu korun.

„Letos poprvé se ke sbírce připojili v Borotíně, Slapech nebo Dráchově na Táborsku, Lipí na Českobudějovicku nebo Ondřejově na Pelhřimovsku. Na většině míst už avizovali, že se chtějí připojit i v příštím roce. Tříkrálová sbírka je příležitostí ke komunitnímu setkávání a většinou ji provází radost. Chci poděkovat i farnostem, které se pravidelně zapojují, velmi úspěšní jsou například ve

Foto: archiv Diecézní charity České Budějovice

Koledníci v Kocelovicích.

Vodňanech, kde letos překonali 400 tisíc korun,“ popisuje hlavní diecézní koordinátorka sbírky Marie Vaňo.

SKOKAN ROKU

Největší nárůst zaznamenala Charita Strakonice – koledníci přinesli v kasičkách o téměř čtvrt milionu více, než loni – to je ze všech 11 Charit největší skok. „To není možné! Fakt? Úžasné! Tak to jsem ani nedoufala,“ radovala se z výsledku ředitelka Charity Strakonice Olga Medlínová. Organizaci vede od roku 2000 a letos v květnu odejde do důchodu. „Když se ohlédnu, jsem hrdá a šťastná. Nyní už je to tak, jak to má být. Radostné a milé setkávání lidí a dobro konané s úsměvem a mnohdy i s hlubokým dojetím,“ popisuje vlastní zkušenost, protože s koledničkou sama pravidelně vyráží na koledu.

JAK TĚŽKÁ JE DOOPRAVDY KOLEDA?

Koordinátorku na Táborsku při sčítání kasiček zarazila jedna opravdu výjimečně těžká. Bylo patrné, že jedna ze skupinek (konkrétně žáci ZŠ a MŠ Sezimovo Ústí) měla opravdu perný den: na jeho konci nosili pokladničku vážící více než 3 a půl kila (přesně 3 622 gramů), ve které bylo přes 16 800 korun. Naopak velmi lehké měli letos kasičky ve Křeči u Kamenice nad Lipou – byly plné bankovek. V obci s 237 obyvateli se vybralo 47 a půl tisíce korun. Nejvyšší částku v jediné kasičce přinesli koledníci na Pelhřimovsku: v pokladničce měli 30 800 korun.

„Je úžasné sledovat, jak sbírka každým rokem roste. Vždy si říkáme, že bude skvělé, když zopakujeme výsledek z předchozího roku, protože víme, jak náročná je ekonomická situace a jak napjaté rozpočty rodiny často mají. Tato sbírka necílí primárně na velké bohaté firmy. Obcházíme domovy lidí. V malých i velkých městech i v těch nejmenších vesničkách. Přinášíme požehnání do nového roku a jsme vděční za každou korunu, kterou nám věnují na pomoc lidem v nouzi. Děkuji z celého srdce za každý váš dar i osobní nasazení,“ shrnuje ředitel Diecézní charity České Budějovice Jiří Kohout.

KDE PENÍZE POMOHOU?

Každá Charita předem definuje a zveřejňuje, kam peníze od dárců nasměruje. Například na Vodňansku půjde největší část vybraných peněz na přímou pomoc lidem v nouzi, na Českobudějovicku zase půjde milion korun do rozvoje terénní pečovatelské péče a dalších služeb, tři čtvrtě milionu na fond přímé pomoci pro lidi nemocné, po úrazech, s hendikepem, pečující rodiny a další. Čtvrt milionu získá DOMINO – Terapeutická podpora pro lidi s duševním onemocněním. Strakonicko zafinancuje charitní dům pro seniory, který prošel významnou rekonstrukcí a zvýšil tak nejen komfort pro klienty, ale také kapacitu. Charity ale věnují peníze také na domácí zdravotní nebo hospicové služby, občanské poradny, půjčovny kompenzačních pomůcek a další služby.

*Veronika Rybáčková,
tisková mluvčí Diecézní charity České Budějovice*

O Tříkrálové sbírce

Tříkrálová sbírka je největší dobročinnou sbírkovou akcí v zemi, do které se každoročně zapojuje přes 75 tisíc dobrovolníků. Vznikla v roce 2000 a od té doby se v Česku vybralo přes 2 miliardy korun. Výnos sbírky je rozdělen podle vnitřního klíče Charity ČR: 65 % vybraných prostředků se vrací Charitám, které je vykoledovaly (dle předem vymezených záměrů), 15 % je určeno na diecézní projekty, 10 % na rozvojové projekty v zahraničí (Bulharsko, Bělorusko), 5 % na projekty Charity Česká republika a pouhých 5 % jsou zákonné režie sbírky určené na koordinaci a propagaci. Všechny charity své záměry na využití peněz ze sbírky formulují předem.

Sčítání Tříkrálové sbírky v Trhových Svinech.

Nejtěžší letošní pokladničku naplnili koledníci ze ZŠ a MŠ Sezimovo Ústí.

Vstupujeme do posvátné doby postní

Letošní Postní almužna nám dává příležitost proměnit naše odříkání v konkrétní skutek lásky.

Draží bratři a sestry v Kristu,

vstupujeme do posvátné doby postní. Často nás v této souvislosti napadá odříkání jídla, sladkostí či zábavy. Ale jak nás učí duchovní tradice, podstata postu nespočívá v dietě, ani v tom, abychom sami sobě dokázali, co všechno vydržíme. My, křesťané, se nepostíme pro krásu či zdraví, ale ze solidarity s Ježíšem na poušti. Postíme se, abychom prohloubili svůj hlad po Bohu a citlivost k druhým.

Jak krásně říká sv. Petr Chryzolog: „Kdo se modlí, ať se postí, kdo se postí, ať je milosrdný... Kdo chce nalézt Boží srdce otevřené, ať nezavírá svoje před tím, kdo jej prosí.“

Letošní Postní almužna nám dává příležitost proměnit naše odříkání v konkrétní skutek lásky. Zveme vás, abyste si vzali domů papírovou pokladničku – „**postničku**“. Její smysl je letos dvojnásobný a oba rozměry jsou stejně důležité:

1. Duchovní dar: Společenství modlitby

Do pokladničky nemusíte vkládat jen peníze. Můžete do ní vhodit lístek, na který napíšete své duchovní předsevzetí, krátkou modlitbu nebo oběť, kterou ten den přinášíte za mladou generaci naší diecéze. Vaše modlitba je vzácným darem, který penězi nelze vyvážit. Rádi bychom vás také srdečně pozvali k jedné novince, která nás může viditelně propojit. Až se budete doma modlit za mládež a děti, vyfotíte se (klidně formou selfie) a fotografii pošlete na adresu **pastorace@bcb.cz**. Z těchto snímků vytvoříme velkou „**koláž modlitby**“ – hmatatelné svědectví naší jednoty a toho, že naši mladí mají za sebou silné zázemí modlících se církve.

2. Materiální dar: Investice do naděje

Peníze, které ušetříte díky svému postu, vložte, prosím, do pokladničky. Letošní výtěžek jsme se rozhodli věnovat těm nejzranitelnějším i těm, kteří jsou budoucností církve – dětem a mládeži. Vaše dary podpoří konkrétně tyto čtyři oblasti:

Domov sv. Alžběty pro matku a dítě: Pomůžete maminkám s dětmi, které se ocitly v krizové situaci – ať už kvůli domácímu násilí, nebo kvůli ztrátě bydlení. Váš dar jim umožní žít v důstojných podmínkách a pomůže jim znovu se postavit na vlastní nohy.

Nízkoprahová zařízení pro děti a mládež: Dospívání je složité období, zvláště když chybí podpora rodiny. Podpoříme místa, kde mladí lidé ohrožení rizikovým chováním či problémy ve škole nacházejí bezpečí, radu a smysluplné trávení času. Dále pak podpoříme přímo duchovní formaci v naší diecézi:

Diecézní pouť dětí v Třeboni (duben 2026): Jde o velkou akci, kde se setkají děti z celé diecéze. Abychom jim mohli připravit den plný zážitků, je třeba zajistit materiální a technické zázemí. Vaše příspěvky pomohou financovat nákup rekvizit a výtvarných potřeb pro stanoviště a katecheze, které dětem přiblíží krásu víry.

Letní tábory ENTERcamp a farní tábory: Formace dospívajících ve věku 13–21 let je pro budoucnost církve zásadní. Tyto tábory nabízí mladým lidem prostor pro „**restart**“ a prohloubení vztahu s Bohem.

Draží přátelé, když se postíme, zjišťujeme, že nás sytí nejen chléb, ale Boží slovo. **Když dáváme almužnu, zjišťujeme, že nejde jen o „hosení drobáku“, ale o všímavost srdce.** Podpořme letos ty, kteří to potřebují pro svůj životní i duchovní růst. Pokladničky, prosíme, přinesete zpět do kostela na Květnou neděli.

Děkujeme, že otevíráte svá srdce.

S požehnáním pro dobu postní

*Mons. Pavel Posád, biskupský vikář pro pastorační
P. Stanislav Brožka, prezident Diecézní charity České Budějovice
P. Rafael Kaca, ředitel DCM ČB a vedoucí ENTERcampu*

Personalia

A/ Ustanovení:

R. D. Václav HES je k **31. 1. 2026 odvolán** z úřadu vikariátního sekretáře **vikariátu České Budějovice-venkov** (č. j. 229/2026).

R. D. Bc. Pavel BICEK je od **1. 2. 2026 jmenován** vikariátním sekretářem **vikariátu České Budějovice-venkov** (č. j. 230/2026).

B/ Životní jubilea:

R. D. Petr BULVA oslavil **24. 2. 2026** své **osmdesáté narozeniny**.

R. D. Vojtěch BLAŽEK oslavil **25. 2. 2026** své **tricáté páté narozeniny**.

R. D. Mgr. Josef STOLARÍK oslaví **1. 3. 2026** své **sedmdesáté deváté narozeniny**.

R. D. Mgr. Jan POUL oslaví **2. 3. 2026** své **osmdesáté šesté narozeniny**.

K životnímu jubileu upřímně blahopřejeme.

Charitu Prachatice-Vimperk navštívil českobudějovický biskup

V polovině ledna 2026 navštívil Charitu Prachatice-Vimperk českobudějovický biskup Mons. Vlastimil Kročil v doprovodu Jiřího Kohouta, ředitele Diecézní charity České Budějovice. Hosty přivítala ředitelka Dana Marková a provedla je několika službami poskytovanými Charitou v tomto regionu.

První zastávka byla v „Domě klidného stáří Pravětín“. Jeho ředitelka Dana Marková představila historii Charity v Pravětíně i současnou rozsáhlou činnost. Jednotlivé služby zde zajišťuje téměř 120 zaměstnanců a obrát v tomto zařízení je přes 80 milionů Kč. Pan biskup si prohlédl celé zařízení a setkal se se zaměstnanci i s klienty. Zajímal se nejen o financování jednotlivých činností, ale i o technické zázemí domova (provoz kuchyně, vytápění budov apod.).

Po společném obědě se oba hosté přesunuli do sídla služeb prevence ve Vimperku. Vedoucí Romana Karták představila, co vše je náplní jejich práce, s jakými klienty pracují i co je cílem. Většinou se jedná o rodiny v krizi, které se pracovníci Charity snaží provést náročným obdobím, podporovat je ve výchově dětí a pracovat s pěstounskými rodinami.

Součástí odpoledního programu byla také prohlídka „Domu sv. Petra“ pro muže v Záblatí. Tento azylový dům prošel kompletní rekonstrukcí vnitřních prostor. Rekonstrukce probíhala od roku 2022 do roku 2025. Náklady téměř 5 mil. Kč byly plně hrazeny z finančních zdrojů Charity Prachatice-Vimperk.

„Při návštěvě místní charity Prachatice-Vimperk jsem si se zájmem prohlédl zdařile zrekonstruovaný Dům sv. Petra v Záblatí, sídlo služeb pro rodiny s dětmi a krizovou pomoc ve Vimperku i Dům klidného stáří v Pravětíně. Velmi mě potěšilo setkání s tamními klienty. Chtěl bych poděkovat zaměstnancům těchto zařízení za

jejich práci, kterou vytvářejí vlídné prostředí přijetí pro všechny, kdo těchto služeb využívají,” uvedl po návštěvě pan biskup Mons. Vlastimil Kročil. Jeho návštěva se stala nejen významnou událostí pro celou Charitu, ale i potěšila zaměstnance a klienty. „Velmi si zájmu pana biskupa vážíme. Jsme vždy rádi, když mu můžeme ukázat naše služby zblízka, a budeme moc rádi, když se v brzké době podaří zrealizovat podobnou návštěvu i v některé z našich dalších Charit,” dodal Jiří Kohout, ředitel Diecézní charity České Budějovice.

Veronika Rybáčková

Z diáře otce biskupa VLASTIMILA KROČILA

12. 3. 16:00	Č. Budějovice, biskupství: diecézní pastorační rada	3. 4. 17:00	Č. Budějovice, katedrála: velkopáteční obřady
19. 3. 17:00	Č. Budějovice, kaple sv. Josefa: mše svatá	4. 4. 20:30	Č. Budějovice, katedrála: velikonoční vigilie
29. 3. 9:00	Č. Budějovice, katedrála: mše svatá (Květná neděle)	5. 4. 9:00	Č. Budějovice, katedrála: mše svatá (Zmrtvýchvstání Páně)
2. 4. 10:00	Č. Budějovice, katedrála: missa chrismatis	11. 4. 11:00	Praha, katedrála sv. Víta, Václava a Vojtěcha: Pochod pro život
2. 4. 17:00	Č. Budějovice, katedrála: mše svatá na památku večere Páně		

Změna vyhrazena

Farnost Borovany podporuje školu Nasonjo v africkém Malawi

Chodit do školy a být celý den o hladu? Pro nás je to nepředstavitelné, ale pro milióny dětí z nejchudších zemí je to běžná realita. V roce 2002 přišel Magnus MacFarlane-Barrow s nápadem podporovat malé žáky přímo ve školní lavici jedním jídlem denně. K realizaci nápadu pak založil charitativní organizaci Mary's Meals (v překladu „Jídlo Mariino“).

Před 7 lety začala farnost v Borovanech podporovat organizaci Mary's Meals. K zahájení spolupráce došlo při borovanském „Borůvkobraní“. Od té doby se na faře každý rok otevírá kavárnička pro veřejnost, která nabízí kávu a domácí moučníky. Další tradicí se stalo, že ženy z borovanské farnosti pečou dobroty, které při svátku sv. Martina prodávají ve stánku na náměstí. Před 5 lety začala farnost pořádat hudební festival „Klášter pod hvězdami“ s dobrovolným vstupným a kavárničkou, jejichž výtěžek podporuje činnost Mary's Meals (účinkující navíc většinou vystupují bez honoráře). Před 4 lety také začala akce „Bazárek dámského ošacení s kavárničkou“, která se nyní koná již 2x ročně. Roční výtěžek z těchto akcí bývá kolem 100 000 Kč.

„S radostí jsem přivítal při příchodu do borovanské farnosti podporu nejchudších z chudých. V naší bohaté Evropě jíme několikrát za den a děti si mohou vybírat z desítek druhů sladkostí a zmrzlin. Ve školách, které podporuje Mary's Meals, jde o jedno jediné jídlo za den: kaši, kterou by mnohé naše děti nejedly. Na celém projektu se mi líbí jednoduchá rovnice: škola + jídlo = naděje. Je to naděje na lepší život. Geniální výchovná metoda je rovněž podporou místních zemědělců a aktivizací dobrovolníků,“ říká P. Jaroslav Karas, duchovní správce farnosti Borovany.

Pro konkrétní podporu vybrala v roce 2024 farnost Borovany školu „Nasonjo“ v republice Malawi. Malawi je jednou z nej-

chudších zemí světa, která v indexu lidského rozvoje HDI zaujímá 172. místo ze 193 zemí. Asi 70 % obyvatel tam žije pod úrovní chudoby a musí vyžít s částkou cca 50,- Kč na den. Dle průzkumu má 34,9 % dětí mladších 5 let kvůli nedostatku jídla zakrnělý růst.

První vklad na účet školy „Nasonjo“ se uskutečnil 18. listopadu 2024: byl to trvalý měsíční příkaz na 50,- Kč. K 31. 12. 2025 bylo na účtu pro školu „Nasonjo“ již 586 195,- Kč. Školu „Nasonjo“ navštěvuje 601 dětí (297 chlapců a 304 dívek). Farnost Borovany financuje všechny náklady na školní stravování – tedy jednu porci jídla denně, aby se děti neučily hladové a aby chodily do školy pravidelně každý den (či aby se vůbec vzdělávaly). Denní příděl představuje jedna porce kukuřičně-sójové kaše o objemu 0,4 litru v přepočtu za cenu asi 3,- Kč. Náklady na jedno dítě za celý školní rok jsou tedy asi 550,- Kč (pro všechny děti ve škole za jeden školní rok je to celkem 330 550,- Kč).

O Mary's Meals

Organizace Mary's Meal pomáhá dětem v 16 zemích, především v Africe (Jižní Súdán, Etiopie, Malawi, Zambie či Zimbabwe), ale i v Jižní Americe (Haiti) nebo v Asii (Indie). Co je důležité: organizace nikdy nespojuje rozdávání jídla s obrácením na víru. Tam, kde Mary's Meals působí, se zápis do škol zvýšil o 25 %. Děti, které do školy dříve chodily jen 1–2x za týden, začnou do školy docházet denně.

průvan
v šatníku

sobota 21. března 9-13 h
pátek 27. března 18-21 h
sobota 28. března 9-13 h
borovanech, ve farním sále

aneb bazar dámského ošacení

do zahájení prodeje přijímáme
dámské oblečení, obuv a doplňky

prodej bude provázen kavárničkou
s domácími moučníky

vše ve prospěch hladovějících dětí

info- 775325270 (Jana Oe. Malíková)

mary's
meals

Jedním z cílů organizace je, aby vlády těchto zemí jednoho dne převzaly zodpovědnost za programy na distribuci jídla ve školách. „Snažíme se, aby každé dítě dostalo jedno jídlo denně v místě svého vzdělávání. Zároveň dbáme, aby se ti, kteří mají více, než sami potřebují, podělili s těmi, jimž chybí i to nezákladnější. A chceme, aby se dětem spolu s jídlem dostalo i vzdělání,“ říká M. MacFarlane-Barrow.

Momentálně dostávají prostřednictvím Mary's Meal více než 3 milióny dětí jedno jídlo denně: je to velký závazek i pro další léta. Nezbytným předpokladem pro pokračování programu je ale získání dostatečného objemu finančních prostředků od dárců v bohatších zemích.

Organizace Mary's Meals spoléhá na místní lidi, kteří všechno řídí, obstarávají jídlo a vaří. „Buď se sami zapojíte, nebo jdeme dál“ – na tomto principu Mary's Meal striktně trvá. Suroviny nakupuje od místních farmářů. Místní dobrovolníci pak postaví skladiště na potraviny a kuchyni. V každém regionu má organizace své zaměstnance, kteří trénují dobrovolníky a také dozorují, jak se penězi na projekt nakládá. Zaměstnanci např. 2x týdně navštěvují každou školu a kontrolují kvalitu jídla.

V Africe pracuje pro Mary's Meals asi 68 000 dobrovolníků, kteří se v pomoci střídají. Jsou to hlavně místní ženy. Kuchařky vstávají často již po půlnoci. Kaše se vaří v nádobách o objemu 100 litrů. Předtím je nutné rozdělát oheň a nanést vodu. Kaše

Jak můžete pomáhat Mary's Meals?

Zřízením trvalého příkazu na 50,- Kč měsíčně podpoříte jedno dítě na celý školní rok. Číslo účtu:

4410277/0100

var. symbol **1120250101**

Další možností je sběr nápojových hliníkových plechovek a hliníku v Borovanech a okolí (školy, školky, restaurace aj.). Nyní existuje 11 popelnic v Borovanech a jedna v Olešnici. V roce 2025 tento projekt vydělal 174 933 Kč. Pomáhat můžete finančně, modlitbou i drobnými konkrétními činy: např. rozmístěním propagačních letáčků, nošením trička s logem Mary's Meals, svými nápady apod.

Stále hledáme dobrovolníky: kontakt

Vítek Malík tel. 607 549 737

Mary's Meals v Česku

Mary's Meals je nízkonákladová organizace. Všechny peníze od českých dárců jdou přímo na pomoc dětem, protože provoz malé české pobočky (pouze 7 zaměstnanců) je minimálně do roku 2032 financován ze soukromých zdrojů. Tedy 100 % darovaných peněz odchází potřebným. Strava pro jedno dítě na celý školní rok stojí pouze 550,- Kč (jedno jídlo stojí jen 3,- Kč). Česká pobočka působí již 7 let a nyní má zhruba 800 dobrovolníků. Noví dobrovolníci jsou velice vítáni: kontakt Vítek Malík tel. 607 549 737

ve varu se míchá 2 hodiny. Děti pak dostanou stejné hrníčky o objemu 0,4 litru, do kterých kuchařky lijí kaši. To vše je fyzicky velmi náročné (i pro naše ženy, které zkusily kaši chvíli nalévat). Jsou školy, kde je i přes 2500 žáků, což znamená rozdělít 1000 litrů kaše.

Jídlo ve školách je pro všechny děti každý den stále stejné: v Malawi a v Jižní Africe je to kaše kukuřičně-sójová, která je obohacena vitamíny, minerály a cukrem; v Indii to bývá čočka s rýží nebo fazole. Za toto jídlo jsou děti neskutečně vděčné. Jídlo z Mary's Meals dostávají pouze děti – kuchařky, ředitel školy ani další dospělí nemají na takovou porci nárok.

Pokud se chcete dozvědět více o činnosti a poslání Mary's Meals, navštivte webovou stránku <https://www.marysmeals.cz/zapojte-se/knihy-a-filmy>. Tam najdete knihy nebo dokumentární filmy ke stažení zdarma.

Připravil Petr Samec

Radost a vděčnost nad obnovenou krásou Božího domu v Bubovicích

V neděli 11. ledna 2025 jsme v kostele sv. Václava v Bubovicích u Březnice mohli společně prožít hlubokou radost a vděčnost. Po více než půl roce náročné práce byly slavnostně požehnány restaurované gotické fresky v presbytáři kostela, pocházející z 1. poloviny 14. století.

Tyto téměř sedm set let staré biblické výjevy ze života Pána Ježíše Krista a Panny Marie znovu promlouvají svou krásou a zvou každého, kdo vstoupí do chrámu, k tichému rozjímání a modlitbě.

Slavnostní mši svatou celeburoval českobudějovický biskup Mons. Vlastimil Kročil. Kostel, který je filiálním kostelem farnosti Březnice, se zaplnil věřícími nejen z Bubovic, ale i z okolních farností spravovaných P. Jozefem Gumenickým. Společné slavení eucharistie v takto obnoveném prostoru bylo silným svědectvím živé víry i sounáležitosti farního společenství.

Obnovu fresek inicioval a plně financoval MUDr. Jiří Beran z Březnice, kterému patří upřímné a srdečné poděkování za tento velkodušný dar pro bubovický kostel. Podporu poskytl také Nadační fond pro Březnici, který financoval zapůjčení a postavení potřebného lešení. Farnost si velmi váží této pomoci, která umožnila zachovat vzácné dědictví víry a předat je dalším generacím.

Navzdory mrazivému počasí se v posledních týdnech podařilo kostel s velkým nasazením mnoha farníků uklidit a připravit na slavnostní bohoslužbu. Poděkování patří P. Jozefu Gumenickému a jáhnovi Lukáši Houškovi za organizační vedení všech prací, ale také všem dobrovolníkům, kteří neváhali přiložit ruku k dílu a kteří se o kostel sv. Václava dlouhodobě s obětavostí starají.

Slavnostní den pokračoval společným setkáním v bubovickém kulturním domě, kde bylo připraveno bohaté občerstvení. I toto posezení bylo krásným vyjádřením farního společenství a vzájemné blízkosti. Všem, kdo se na jeho přípravě podíleli, patří upřímné díky.

Kéž obnovené fresky nejsou jen památkou minulosti, ale především živým znamením Boží přítomnosti uprostřed nás a pozváním k hlubšímu vztahu s Kristem, který nás i dnes oslovuje skrze krásu, víru a společně sdílenou radost.

Mgr. Bc. Marie Hrdinová

Den otevřených dveří Teologické fakulty JU přilákal desítky zájemců o studium

Teologická fakulta Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích uspořádala 16. ledna 2026 Den otevřených dveří, kterého se zúčastnilo celkem 87 návštěvníků. Největší zájem byl o studijní programy Sociální a charitativní práce a Pedagogika volného času.

„Den otevřených dveří je příležitostí, aby se zájemci o studium seznámili s prostředím na fakultě a získali podrobnější informace o nabízených studijních programech. Výhodou je, že mohou hovořit jak s garanty jednotlivých programů, tak s jejich studenty, a udělat si lepší představu o nabídce studia,“ uvedl děkan Teologické fakulty JU doc. Michal Opatrný. Zájemci se

TERMÍNY PRO PODÁNÍ PŘIHLÁŠEK

Termín pro podání přihlášek do bakalářských a navazujících magisterských programů je do **10. dubna 2026**, u doktorských programů do **30. dubna 2026**. Přihlášky se podávají výhradně elektronicky, podrobné informace k přijímacímu řízení jsou dostupné na webu fakulty www.tf.jcu.cz

během akce dozvěděli také praktické informace o studiu, možnostech zahraničních stáží nebo přijímacím řízení.

Široká nabídka studijních programů

Teologická fakulta JU nabízí pro akademický rok 2026/2027 široké spektrum bakalářských, magisterských i doktorských studijních programů, mimo jiné Pedagogiku volného času, Sociální a charitativní práci, Etiku v sociální práci, Teologii, Filosofii, Religionistiku nebo Helping Professions in Civil Society.

Bc. Kamila Horáková

Žádný opilec, zato spousta dětí

I tak by šel zhodnotit 34. křesťanský ples v Bavorově. Bál farností Vodňany, Lomec, Chelčice, Bavorov, Bílsko a Skočice přilákal do kulturního domu mladé i dříve narozené, tančící i netančící, v páru i v partě, a především hodně dětí.

Společenský večer slovem, ale i tancem, provázal duchovní správce všech těchto farností P. Josef Prokeš. Přítomni byli i prachatický kaplan P. Vojtěch Razima a jáhen Josef Mrvík. Tanec, tombola, soutěže, promítání fotografií ze života farností za uplynulý rok, sousedské slovo, dobrá nálada. To vše večer přinesl.

Ale přinesl i vzpomínky. Bylo to v zimě, někdy koncem 90. let. V tomtéž bavorovském kulturním domě se konal „farskej bál“, jak se tehdy nazýval. Měl jsem tu čest sedět u stolu s P. Martinem Víchem, P. Františkem Hobizalem, asi dalšími dvěma kněžími a několika jinými přáteli. Na parketu bylo prázdné, kolem ostýchavci. Nikdo z nich se neodvážil jít na parket první.

Nejdříve mně imponoval pater František, který venkovský ples zahajoval. Muzika hrála. A on s barokní parukou na holé hlavě, korpulencí a vehemencí sobě vlastní (kdo jste jej znali, víte své) vida, že se nikdo k ničemu nemá, vyrazil na parket. Vyzval ostatní, aby jej následovali. Vlastně nařídil, jak jen on uměl – a většina přítomných byla během okamžiku na nohou. František vzal několik lidí za ruku a rozběhl tanečního „hada“. Zábava běžela plným proudem. U vedlejšího stolu sedí smutné

mladé děvče. Její vrstevnice na parketu a pro ni již několikátý tanec nikdo nepřišel. Všiml si jí i páter Martin. Na rozdíl ode mne, tehdy zteplého mladého muže, však konal. Více než osmdesátiletý starý muž o berlích překvapil celý sál. Desítky let, následkem vážného zranění při důlním závalu, velmi špatně chodil. Ke stáru již výhradně o berlích. Tento bývalý politický vězeň dostal pověsti láskyplného a nezištného člověka, který vždy myslel na druhé. Vstal, berle opřel o stůl a vyzval dívku k tanci. Nevěřičně jsme hleděli, co se bude dít. Otec Martin se narovnal, tvář zkřivená bolestí, nabídl děvčeti rámě a došli na parket. Muzika začala hrát rychlý tanec – valčík. Martin nehleděl na strádání a s dívkou jej téměř celý zatančil. Slzy od bolesti mu tekly po tváři. Ale radost z toho, že mohl udělat radost druhému člověku, byla silnější. Vrátili se ke stolu. Pak od něj již celý večer nevstal, ale zářil spokojeností. Zvlhly mi oči a oněměl jsem úžasem. Nejen já. Tak jsem poznal „tátu Martina“. Mukla, který při závalu zachránil život spoluvězni – evangelickému faráři.

I takový je ples v Bavorově.

Robert Huneš

Letní tábory se Salesiánským střediskem mládeže v Českých Budějovicích

Léto se pomalu blíží a s ním i čas prázdnin, na které se každoročně těší děti i jejich rodiče. Salesiánské středisko mládeže v Českých Budějovicích i letos připravuje pestrou nabídku letních táborů, které chtějí dětem nabídnout nejen zábavu a dobrodružství, ale také prostor pro růst, přátelství a objevování vlastních schopností. V duchu salesiánské tradice Dona Boska stavíme na radosti, důvěře a bezpečném prostředí, kde se každý může cítit přijatý.

Naše letní nabídka se tradičně skládá z pobytových a příměstských táborů. Každá z těchto forem má své specifikum a je určena dětem různých věkových skupin i zájmů.

Pobytové tábory – chaloupky

Pobytové tábory probíhají ve dvou osvědčených lokalitách – na Tampíru a na Kvildě, tedy v prostředí, které přímo vybízí k pobytu v přírodě, společným hrám a prožití opravdového prázdninového dobrodružství. Pobytové tábory jsou rozděleny především podle věku dětí, aby program co nejlépe odpovídal jejich potřebám, možnostem i světu, ve kterém se právě nacházejí.

Mladší děti zažijí tábory plné fantazie, her a pohybu, starší pak čeká program náročnější, který více podporuje samostatnost, spolupráci v týmu a převzetí zodpovědnosti. Společným jmenovatelem všech pobytových táborů je důraz na vztahy – mezi dětmi navzájem i mezi dětmi a vedoucími. Právě zde často vznikají přátelství, která přetrvávají i dlouho po skončení léta.

Součástí pobytových táborů je také přirozený duchovní rozměr, který je dětem nabízen citlivě a přiměřeně jejich věku. Nejde o povinnost, ale o nabídku – chvíle ztišení, společné modlitby nebo sdílení, které pomáhají vnímat víru jako součást běžného života.

Příměstské tábory

Pro rodiny, které dávají přednost dennímu programu bez přespávání, připravujeme příměstské tábory, které se konají v Českých Budějovicích. Jednotlivé turnusy se liší především svým zaměřením, aby si každé dítě mohlo vybrat podle svých zájmů. V nabídce je sportovní, horolezecký, výtvarný a taneční příměstský tábor. Děti se mohou těšit na pohyb, tvoření, hry i společné zážitky. Příměstský tábor má jasnou strukturu dne, dostatek času na aktivitu i odpočinek a samozřejmě je zajištěn oběd i pitný režim.

Také zde klademe důraz na bezpečné a přátelské prostředí, kde se děti mohou cítit dobře, být samy sebou a rozvíjet se bez zbytečného tlaku na výkon.

Prostor, kde může dítě růst

Ať už se jedná o pobytový nebo příměstský tábor, cílem salesiánských letních aktivit není pouze „zabavit děti“. Chceme jim nabídnout prostor, kde mohou růst – lidsky, sociálně

i duchovně. Program připravují zkušení animátoři a vedoucí, kteří sami prošli salesiánskou výchovou a berou svou službu dětem jako poslání.

Letní tábory Salesiánského střediska mládeže jsou místem, kde se setkává radost z prázdnin, dobrodružství, přátelství i hodnoty, na kterých stojí křesťanský pohled na člověka a svět.

Přihlašování a kontakt

Přihlašování na letní tábory probíhá prostřednictvím přihlašovacího systému www.esal.cz. V případě dotazů kontaktujte koordinátora Salesiánských chaloupek Petra Matulu petr.matula@sasmcb.cz, tel.: 731 625 955.

Veronika Formánková

LETNÍ TÁBORY
SALESIÁNSKÉ CHALOUPKY

pobytové příměstské

zvýhodněná cena do 27.2. 2026

**V PŘÍPADĚ DOTAZŮ: PETR MATULA, TEL. 731 625 955
EMAIL: PETR.MATULA@SASMCB.CZ**